

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010099
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2025:4425010099.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv/278/24/4404 zo dňa 04.03.2025, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 11.09.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom C. D., E. F. XXXX/XX,

je vinný, že

dňa 26. júla 2024 v čase okolo 15.00 hodiny v meste C. D., C. G. H. v blízkosti budovy E. po predchádzajúcej slovnej potýčke napadol poškodenú I. J. tak, že ju päťou pravej ruky udrel do oblasti hlavy a potom, ako poškodená po údere spadla na zem, ju opakovane udrel päťou do oblasti hlavy a nosa, čím spôsobil poškodenú I. J., narodenej XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, C. D. tržno-zmliaždenú ranu v oblasti záhlavia vľavo, pomliaždenie hlavy temennej oblasti a v oblasti záhlavia s dobou liečenia do 7 dní,

t e d a

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“).

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 04.03.2025 pod sp.zn. 1Pv/278/24/4404 obžalobu na obvineného A. B. pre prečin výtržníctva podľa §364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 26. júla 2024 v čase okolo 15.00 hodiny v meste Nové Zámky, na Ulici Pribinovej 3 pri budove KOMPAS po predchádzajúcej slovnej potýčke napadol I. J. tak, že ju bezdôvodne päťou pravej ruky udrel do oblasti hlavy a po následnom páde na zem ju opakovane udrel päťou do oblasti hlavy a nosa, čím spôsobil poškodenú I. J., narodenú XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, C. D. tržno-mliaždenú ranu v oblasti záhlavia vľavo, pomliaždenie hlavy temnej oblasti a v oblasti záhlavia s dobou liečenia do 7 dní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: I. J., K. E., znaleckým dokazovaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní spáchanie žalovaného skutku popieral s tým, že v rozhodný deň s poškodenou sedeli pred charitou, chceli sa rozprávať, ale ona bola opitá. Obžalovaný ju poprosil, aby sa postavila, pričom keď vstávala, udrela si hlavu o stenu, zachytil ju, poškodená krvácala, pomohol jej prejsť do parku a v parku jej nalial na tú ranu a hlavu vodu, ktorú mala vo fľaši. Popieral, že by poškodenú udrel a tvrdil, že sú spolu už tri roky a sú druh a družka. Tiež vypovedal, že alkohol požil až po incidente.

Súd na návrh prokurátora postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu obžalovaného z prípravného konania, kedy rozdielne vypovedal, že dňa 26.07.2024 bol celý deň s poškodenou, pričom sa v meste konal jarmok a od skorého rána požívali obaja alkohol, pili vodu a vypili toho dosť. Poobede sa v čase okolo 15.00. hod. nachádzali pri budove Kompas, kde sa s poškodenou pohádali, tá začala do neho sácať a on ju niekoľkokrát udrel. Tvrdil vtedy, že sa pohádali kvôli peniazom, pretože on chcel ešte piť, ale peniaze už nemali. Potvrdil vtedy, že poškodenú udrel do hlavy a do ruky, ona spadla na zem a obžalovaný z miesta odišiel. Tiež uvádzal, že okolo nich bolo viacero ľudí a jedna pani, ktorá na neho kričala. Obžalovaný odlišne vypovedal, že poškodenú pozná už asi 15 rokov a je to iba jeho známa. Svoje konanie vtedy ľutoval s tým, že poškodená ho vyprovokovala a keď je táto opitá, je to s ňou ťažké.

Obžalovaný k zisteným rozporom uviedol, že v čase výsluchu mal horúčku 39 °C, zápal pľúc, nevedel, čo hovorí ani čo podpisuje a až o 5 dní, keď išiel na brigádu, si prečítal uznesenie, ale sťažnosť už nevedel podať pre uplynutie lehoty.

Obžalovaný ďalej vypovedal, že s poškodenou sú druh a družka asi 2 roky, v minulosti ani po tejto udalosti nemal s poškodenou žiadny konflikt a poprel, že by bol postihnutý za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej dňa 07.05.2025. Tvrdil, že v čase, keď si poškodená udrela hlavu, bola pri nich prítomná jedna žena a tiež vo dverách Kompas stáli zamestnanci, ktorí to videli. Podľa obžalovaného poškodená na neho podala trestné oznámenie preto, že jej vtedy povedal, že keď bude robiť takéto veci, odsťahuje sa späť do Rakúska, kde predtým žil s jednou ženou.

Poškodená I. J. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedala, že si túto udalosť na obžalovaného vymyslela, pretože mala vypité, bola na neho žiarlivá, nakoľko jej povedal, že sa vráti do Rakúska. Tvrdila, že si buchla hlavu o stenu a povedala to na obžalovaného. Svedkyňa si nepamätala, či bol aj obžalovaný vtedy opitý a uvádzala, že on chcel, aby si sadla na lavičku, ale keď tam prišla sanitka a polícia, tak odišiel. Uviedla tiež, že s obžalovaným v ten deň medzi sebou nemali žiadne hádky, keď si buchla hlavu o stenu, neboli tam žiadni ľudia a tiež aj to, že už bola dvakrát na liečení na psychiatrii, kde jej obžalovaný doniesol aj jedlo. Svedkyňa popierala, že by jej obžalovaný dňa 07.05.2025 vulgárne nadával a chytil ju pod krk.

Súd na návrh prokurátora postupom podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď tejto svedkyne z prípravného konania, a to zo dňa 16.01.2025, kedy rozdielne vypovedala, že dňa 26.07.2024 od rána spolu s obžalovaným popíjali alkohol, oslavovali, pretože bol v meste jarmok, mali vypité. V čase okolo 15.00. hod. sa nachádzali na ulici H. H. J. E., mali s obžalovaným medzi sebou hádku kvôli peniazom, nakoľko obžalovaný chcel ešte piť, ale už nemal peniaze a ona mu na alkohol peniaze dať nechcela. Obžalovaný jej začal najskôr nadávať, neprestával jej nadávať, ani keď ho vyzvala, aby

prestal a potom ju začal udierať do hlavy a do ramena, ona spadla na zem, kde ju ešte udieral po tele a do hlavy, pričom následne začala z hlavy krváčať. Podľa svedkyne ju obžalovaný udrel minimálne 5-10 krát, kričala o pomoc a potom niekto privolať RZP a políciu, ale obžalovaný z miesta ušiel. Svedkyňa vtedy tvrdila, že obžalovaného pozná už asi 15 rokov, sú iba kamaráti a medzi nimi nič nie je. Svedkyňa k zisteným rozporom uviedla, že so ti všetko vymyslela, pričom obžalovaný ju neudrel a nikdy v živote ju neudrel. Vypovedala ďalej, že chodila a chodí na brigády, v minulosti chodila brigádovať s mamou, ale tá ju nechcela pustiť do bytu, vtedy stretla obžalovaného na stanici, ktorý ju zobral do l.. Tvrdila, že na psychiatrii bola hospitalizovaná kvôli nervom. Uviedla aj to, že na polícii síce uvedeným spôsobom vypovedala, ale bola na obžalovaného nahnevaná a preto si to vymyslela. Svedkyňa uviedla, že sa za žiadnu osobu neskrývala, nikto iný sa medzi nich nezaangažoval a keď ju obžalovaný posadil na lavičku, kúpil jej malinovku, bolo jej tam dobre a nikto iný sa do toho nestaral. Z fľaše sa v parku chcela napiť a aj sa napila, obžalovaný ju vodou neoblial.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul aj svedkyňu K. E., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že v čase, keď na Námestí slobody venčila psa, videla od mesta prichádzať muža so ženou, ktorí zrejme išli z Porcinkuly, ktorá sa vtedy v meste konala. Registrovala, že títo majú medzi sebou roztržku, nebola to bežná výmena názorov, ale veľká hádka a preto ich sledovala. Keď tá žena mužovi niečo povedala, on zareagoval tak, že zobral žene z ruky tašku, ktorú hodil o múr budovy tak, že z nej vyleteli všetky veci, potom ženu chytil pod krk, odtiahol ju na prvú lavičku v parku, kde ju posadil. Žena mala v ruke druhú tašku, chcela sa napiť, ale ako vytiahla fľašu, muž jej ju z ruky vytrhol tak, že sa žena celá obliala a následne začal túto ženu tlačiť. Svedkyňa ich podľa vlastného vyjadrenia sledovala spoza lavičky vo vzdialenosti asi 3 metrov, pričom ich hádka sa vyostrovala. Keď ten mu začal ženu biť, zakričala na neho, on sa zľakol, zostal prekvapený a svedkyňa mu vysvetľovala, že ženy sa nemajú biť, približovala sa k nim. Podľa svedkyne jej muž vysvetľoval, že tá žena je opitá a rozpráva somariny, počas ktorého rozhovoru sa tá žena schovávala poza chrbát svedkyne, keď to muž videl, kývol rukou, pozbieral porozhadzovaný obsah tašky zo zeme a odišiel preč. Svedkyňa tú ženu posadila na lavičku, videla, že krváca, preto požiadala okoloidúcich, aby zavolali RZP a s tou ženou zotrvala až do momentu, ako nastúpila do sanitky. Svedkyňa doplnila, že ten muž použil voči žene päšť, ktorou ju udrel do nosa, prvýkrát ju udrel ešte v čase, keď sa chcela napiť vody a potom ju ešte udrel do hlavy a kričal potom. Svedkyňa vypovedala aj to, že muža a ženu zahľadla vtedy, keď boli pri budove vodárenskej spoločnosti, pri budove Kompasu ich nevidela, pričom keď tú ženu s mužom uvidela prvýkrát, ne všimla si, že by tá žena už vtedy bola zranená alebo krvácala. Tiež vypovedala, že pokiaľ sledovala ich konflikt, žena v žiadnej jeho fáze na zemi nebola. Svedkyňa nevedela posúdiť, či bola tá žena pod vplyvom alkoholu, nakoľko veľmi plakala a bola celá červená, keď sa za ňou schovávala, alkohol z nej necítila. Svedkyňa podrobne opísala útok muža na ženu v čase, keď sedela na lavičke, pričom tento označila za krutý a preto naň reagovala.

Súd so súhlasom obžalovaného a prokurátora podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku prečítal znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, I. L. E., ktorý v jeho záveroch skonštatoval, že poškodená I. J. dňa 26.07.2024 utrpela tržno-zmliaždenú ranu v oblasti záhlavia vľavo, pomliaždenie hlavy v temenej oblasti a v oblasti záhlavia. Podľa znalca k tržno-zmliaždenej rane v oblasti záhlavia vľavo došlo za súčasného pôsobenia tlaku a ťahu s najväčšou pravdepodobnosťou pádom na záhlavie a pomliaždenia v temenej oblasti a v oblasti záhlavia vznikli pôsobením vonkajšieho, priameho, aktívneho, tupého násillia malej až stredne silnej intenzity, predmetom tupého, resp. tupooblého charakteru, napr. minimálne dvomi údermi päšťou do opisovaných oblastí hlavy. Znalec dospel k záveru, že zistené zranenia sú v priamej príčinnej súvislosti s uvedením ich vzniku poškodenou, t.j. tieto vznikli tak, ako uviedla poškodená. Podľa znalca priemerná doba liečenia a práceneschopnosti týchto zranení je do 7 dní, ak hojenie prebieha bez komplikácií a ak je poškodený v pracovnom pomere a z medicínskeho hľadiska tieto zranenia vyhodnotil ako zranenia ľahké.

Zo zápisnice o trestnom oznámení súd zistil, že poškodená I. J. toto podala ústne na OO PZ Nové Zámky dňa 26.07.2025 v čase o 17.20. hod., pričom vtedy uviedla, že od rána bola s obžalovaným, od rána požívali alkohol, v čase o 15.00. hod sa nachádzali pri budove Kompas, kde mala s obžalovaným slovnú potýčku kvôli peniazom, pričom obžalovaný sa začal správať agresívne a napadol ju takým spôsobom, že ju päšťou pravej ruky začal udierať po hlave takou silou, že spadla na zem, kde ju stále udieral do hlavy, až začala krváčať, pričom ju udieral do hlavy a nosa. Podľa poškodenej sa na mieste nachádzala nejaká pani, ktorá privolať hliadku. Poškodená aj vtedy tvrdila, že s obžalovaným je iba kamarátka,

Z lekárskeho nálezu z 26.07.2024 o 15.55. hod. mal súd preukázané, že poškodená bola dovezená na ošetrovanie v ebriete, a to po napadnutí päšťami do hlavy známou osobou, nebola v bezvedomí, na všetko si pamätala, bola orientovaná miestom aj osobou, pričom priznávala požitie vodky. V náleze sa ďalej konštatujú zranenia, zistené po vykonaní príslušných vyšetrovacích úkonov zdravotnej starostlivosti.

Z výpisu z evidencie priestupkov obžalovaného súd zistil okrem iného aj to, že obžalovaný sa dňa 07.05.2025 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. tak, že sa hrubo správal k poškodenej I. J. tým, že jej vulgárne nadával a chytil ju pod krk, pričom k jej zraneniu nedošlo. Súčasne mal súd z tejto evidencie preukázané, že obžalovaný sa dňa 26.07.2024 už v doobedňajších hodinách dopustil priestupku v súvislosti s požitím alkoholu na verejnosti.

Zo správy Mesta Nové Zámky zistil, že obžalovaný má evidovaný trvalý pobyt C. K. C. D., E. F. XX M. 17.06.1975, pričom v kontexte s vyjadrením obžalovaného k tomu listinnému dôkazu mal súd preukázané, že obžalovaný síce má evidované trvalé bydlisko na rovnakej adrese ako poškodená, avšak v inom byte.

Súd tiež zadovážil správu z FNsP Nové Zámky k hospitalizácii poškodenej na psychiatrii, pričom zistil, že táto bola na psychiatrickom oddelení tohto zdravotníckeho zariadenia hospitalizovaná v mesiaci november 2024 a následne od 10.03.2025 do 19.03.2025 a tiež bola dňa 01.04.2025 ošetrovaná v ambulancii medicíny drogových závislostí, pričom ide o pacientku so závislosťou na alkohole.

Vykonaným vyššie opísaným dokazovaním a po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach, a to aj v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, súd dospel k záveru, že obžaloba bola na obžalovaného podaná dôvodne a tento sa dopustil skutku, kladeného mu za vinu podanou obžalobou.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenil svoje stanovisko k za vinu mu kladenému skutku s tým, že jeho spáchanie poprel a tvrdil, že poškodenú žiadnym spôsobom vtedy ako ani nikdy inokedy fyzicky nenapadol a trestné oznámenie poškodenej označil za jej výmysel z dôvodu jej žiarlivosti. Obžalovaný súčasne tvrdil, že zranenia si poškodená spôsobila sama úderom hlavy o stenu, pretože bola opitá. Súd túto obranu obžalovaného vyhodnotil ako nevierohodnú, a to nielen pre jej rozpornosť s ostatnými zadováženými dôkazmi, ale aj pre jej rozpornosť s výpoveďou samotného obžalovaného z prípravného konania. Obžalovaný vtedy totiž fyzický atak na poškodenú priznával a ľutoval s tým, že z jeho strany išlo o reakciu na provokačné správanie sa poškodenej voči nemu. Pokiaľ obžalovaný na hlavnom pojednávaní zmenu svojej výpovede odôvodňoval údajným svojim nepriaznivým zdravotným stavom v čase výsluchu, z ktorého dôvodu ani nevie, čo vypovedal, tomuto jeho tvrdeniu súd neuveril, a to nielen preto, že zo zápisnice o výsluchu obžalovaného vyplývajú ním v súlade so skutočnosťou uvádzané aj iné informácie o jeho osobe a okolnostiach skutku, ale predovšetkým preto, že práve táto jeho výpoveď korešponduje aj s ďalšími dôkazmi.

Obžalovaný bol totiž zo spáchania skutku jednoznačne a bez akýchkoľvek dôvodných pochybností usvedčený výpoveďou poškodenej I. J. z prípravného konania a aj obsahom ňou ústne podaného trestného oznámenia. Poškodená vtedy zhodne uviedla, že obžalovaný ju pod vplyvom alkoholu v blízkosti budovy Kompas po predchádzajúcich vulgárnych nadávkach fyzicky napadol tým spôsobom, že ju päšťou pravej ruky udrel do oblasti hlavy a potom, ako poškodená v dôsledku tohto úderu spadla na zem, opakovane ju ležiaku na zemi udrel do oblasti hlavy a nosa, pričom pomoc jej privolali okoloidúci. Poškodená vtedy zhodne ako obžalovaný v prípravnom konaní uvádzala, že dôvodom hádky s obžalovaným boli peniaze s tým, že mu odmietala dať ďalšie na alkohol. Pokiaľ ide o zmenenú výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní, túto súd tiež vyhodnotil ako nevierohodnú, zjavne motivovanú snahou poškodenej pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a nepodmienečnému trestu odňatia slobody. Súd v súvislosti s vysvetlením poškodenej o jej údajnej žiarlivosti voči osobe obžalovaného ako motivačného faktora k uvedeniu údajnej nepravdy vo výsluchu pred povereným príslušníkom považuje za potrebné zdôrazniť, že poškodená fyzický atak obžalovaného na ňu v rozhodujúcich detailoch opísala zhodne po prvýkrát v ňou podanom trestnom oznámení už dňa 26.07.2024 a následne aj vo svojej výpovedi, a to po vznesení obvinenia obžalovanému dňa 16.01.2025, t.j. s odstupom viac ako 5 mesiacov. Navyiac, skutočnosť, že obžalovaný sa k poškodenej

správal nielen verbálne agresívne, ale ju aj opakovane fyzicky atakoval, a to aj údermi do oblasti hlavy a nosa, vyplýva jednoznačne aj z výpovede svedkyne K. E., ktorá detailne opísala priebeh tej fázy útoku obžalovaného na poškodenú, ktorý sledovala z bezprostrednej blízkosti s tým dokonca, že do tohto zasiahla, obžalovaného okríkla a upozornila na neprípustnosť jeho správania k poškodenej, poškodená sa za ňou pred obžalovaným aj skrývala a v konečnom dôsledku to bola práve uvedená svedkyňa, ktorá zabezpečila prostredníctvom ďalších okoloidúcich osôb privolanie zdravotnej pomoci. Z výpovede tejto svedkyne pritom vyplýva i to, že aj slovná hádka medzi obžalovaným a poškodenou nebola bežnou výmenou názorov, ale ostrou roztržkou, ktorá práve upútala jej pozornosť a jej priebeh preto ďalej sledovala. Aj zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva vyplýva, že znalcom ustálený mechanizmus zranení poškodenej, ktoré boli u nej zistené bezprostredne po útoku obžalovaného (a kedy tiež pri vyšetrovaní uvádzala, že bola napadnutá päťou jej známou osobou), korešponduje s tým, ako ich vznik opísala poškodená. V neposlednom rade súd vo vzťahu k nevierohodnosti zmenených výpovedí tak obžalovaného ako aj poškodenej na hlavnom pojednávaní poukazuje na následný postih obžalovaného za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil voči poškodenej a ktorý je preto v rozpore s ich tvrdením na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný nikdy ani neskôr poškodenú fyzicky nenapadol. Obdobne je z výpisu z evidencie priestupkov preukázané aj to, že obžalovaný bol už v doobedňajších hodinách dňa 26.07.2024 postihnutý za priestupok v súvislosti s požívaním alkoholu na verejnosti, čo je v hrubom rozpore s jeho tvrdením na hlavnom pojednávaní, že v čase skutku nebol pod vplyvom alkoholu, ale ten požil až neskôr.

Následok fyzického útoku obžalovaného na poškodenú v podobe zranení mal súd preukázané jednak lekárskou správou z jej ošetrenia bezprostredne po skutku a jednak vo veci podaným znaleckým posudkom znalca MUDr. Štefana Kónyu a z ktorých zistil, že tieto nespĺňajú kritériá ublíženia na zdraví podľa § 123 odsek 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd považoval zmeny výpovedí obžalovaného a poškodenej na hlavnom pojednávaní za nevierohodné z vyššie uvedených dôvodov, vychádzajúc z ich výpovedí z prípravného konania nemal preukázané, že by títo v čase skutku boli v druhovskom pomere, keďže vtedy obaja zhodne uvádzali, že taký blízky pomer medzi nimi nebol.

Súd tak obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené v skutkovej vete výroku o vine tohto rozsudku a s tým, že obžalovaný týmto svojim protiprávnym konaním naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, a to záujmu na ochrane riadneho občianskeho spolunažívania a verejného poriadku tak, že sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný naplnil zákonné znaky žalovaného prečinu aj po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho konania rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je určená predovšetkým spôsobom vykonania činu (keď obžalovaný poškodenej na mieste verejnosti prístupnom nielen vulgárne nadával, ale ju aj fyzicky napadol opakovanými údermi päťou do oblasti hlavy), jeho následkom (nielen v oblasti zákonom chráneného záujmu, ale aj vo sfére poškodenia telesnej integrity poškodenej), okolnosťami, za ktorých bol spáchaný (vzhľadom na pomerne vysoký stupeň hrubosti a miery verbálnej a brachiálnej agresie obžalovaného), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku.

Súd síce obžalovaného upozornil aj na možnosť prísnejšieho posúdenia skutku ako prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, v konečnom dôsledku však túto prísnejšiu kvalifikáciu u obžalovaného nepoužil, pretože z tých dôkazov, na základe ktorých rozhodol o vine obžalovaného tak, ako je vyššie uvedené, nemal preukázané spáchanie skutku v tom čase na blízkej osobe ako znaku kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto prečinu.

Súd skutok kvalifikoval podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pretože tento neskorší zákon (§ 2 odsek 1 Trestného zákona) je podľa posúdenia súdu pre obžalovaného priaznivejší, nie síce z hľadiska trestnej sadzby, ale z hľadiska všeobecných zásad pre ukladanie trestov, keďže prevaha priťažujúcich okolností už nemá za následok obligatórne zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že tento je rozvedený, otcom desiatich už dospelých detí a je poberateľom dôchodku. Obžalovaný má v evidencii priestupkov od júla 2016 ku dňu spáchania skutku v prejednávanej veci evidované postihy za celkom 6 rôznorodých priestupkov, a to opakovane za majetkové priestupky a aj priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, spočívajúcich vo fyzickom napadnutí iných osôb. Z tejto evidencie súčasne vyplýva, že obžalovaný sa priestupkov dopustil aj po spáchaní skutku v prejednávanej veci, a to v dňoch 21.08.2024 a 22.03.2025 priestupkov proti majetku, v dňoch 07.05.2025 a 14.06.2025 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu (z toho jedného voči v tejto veci poškodenej tak, ako bolo vyššie uvedené) a dňa 04.04.2025 priestupku v súvislosti s požívaním alkoholu na verejnosti. Obžalovaný má v odpise z registra trestov evidované mnohopočetné záznamy pre spáchanie rôznej úmyselnej trestnej činnosti, s prevahou majetkovej, ale aj násilnej trestnej činnosti, pričom mu boli v minulosti uložené opakovane aj nepodmienečné tresty odňatia slobody a trestnej činnosti sa dopustil aj v cudzine.

Z odsúdení obžalovaného za obdobie 10 rokov pred spáchaním trestného činu v prejednávanej veci súd poukazuje na nasledovné odsúdenia:

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/117/2016 z 20.10.2016, právoplatným dňa 20.10.2016, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 1 rok so zaradením na výkonu trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 21.07.2017.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/70/2020 z 11.11.2020, právoplatným dňa 12.11.2020, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantné. Obžalovaný uložený trest odňatia slobody vykonal dňa 17.04.2021.

Naposledy bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 26T/37/2024 z 03.05.2024, právoplatným dňa 14.06.2024 a bol mu uložený trest odňatia slobody 10 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky.

Z vyššie uvedených zistení súdu vyplýva, že obžalovaný skutok v prejednávanej veci spáchal v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia vyššie citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, jeho správanie po spáchaní činu a ostatné zákonné kritériá.

Súd nemal u obžalovaného splnené podmienky pre priznanie žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona (keďže v rozpore so svojim stanoviskom k trestnému činu v prípravnom konaní jeho spáchanie v konaní pred súdom popieral), ale zistil u neho príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený, napr. aj vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/70/2020 a iné). Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti zistenej príťažujúcej okolnosti a pri absencii okolnosti poľahčujúcej obžalovanému ukladal trest podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody až 3 roky.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, t.j. stále v dolnej polovici trestnej sadzby, pričom pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody zohľadňoval všetky zákonné kritériá pre individualizáciu trestu a jeho dostatočnosti z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie. Súd tak musel posudzovať aj okolnosti obžalovaným v prejednávanej veci spáchanej trestnej činnosti takého charakteru, akej sa v minulosti už opakovane dopustil a vykonal za ňu nepodmienečné tresty odňatia slobody. Obžalovaný je tak špeciálnym recidivistom, ktorý sa pod vplyvom alkoholu dopúšťa protiprávných deliktov aj násilnej povahy, nielen narušujúcich pokojné občianske spolunažívanie, ale zasahujúcej aj do telesnej integrity iných osôb. Obžalovaný sa pritom skutku v prejednávanej veci dopustil ani nie 3 mesiace potom, čo mu začala plynúť skúšobná doba jeho posledného podmienčného odsúdenia, pričom z vykonaného dokazovania vyplýva, že ani tento skutok nie je jediným obžalovaným spáchaným protiprávnym konaním v tejto skúšobnej dobe, keďže sa v nej doposiaľ dopustil aj šiestich

rôznorodých priestupkov. Z uvedeného vyplynul pre súd záver, že hrozba trestom odňatia slobody posledným obžalovaného odsudzujúcim rozhodnutím na neho nemala absolútne žiadny výchovný účinok a nezabránila mu v opätovnom porušovaní právneho poriadku, ktorého sa naďalej dopúšťa so zjavne gradujúcou tendenciou tak čo sa týka frekvencie páchania protiprávneho konania, ako aj jeho závažnosti. Súd preto dospel k záveru, že na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť represívne uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, čo je žiadúce nielen z hľadiska nápravy obžalovaného represívnym spôsobom a zabránenia mu v páchaní trestnej činnosti, ale aj, a to už predovšetkým, z hľadiska ochrany spoločnosti pred jej páchaním zo strany obžalovaného v budúcnosti. Podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody pritom s poukazom na ust. § 49 odsek 2 Trestného zákona ani neprichádzal do úvahy. Na dosiahnutie tohto účelu súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý jednak reflektuje skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného, predchádzajúceho spôsobu jeho života, ako aj jeho kriminálnu minulosť, a jednak aj okolnosti obžalovaným spáchaného skutku a rozdielne od prípravného konania tiež absenciu priznania obžalovaného k spáchaniu skutku a jeho úprimného oľutovania.

Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciacie súd postupoval podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu v prejednávanej veci ukladal trest, bol vo výkone trestu odňatia slobody, uloženého mu za úmyselný trestný čin (naposledy dňa 17.04.2021).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).